

Europeiska unionens officiella tidning

C 171

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

25 april 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 171/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 171/02	Förenade målen C-167/19 P och C-171/19 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Freistaat Bayern m.fl. (Överklagande – Statligt stöd – Stöd till den tyska mejerisektorn – Finansiering av mjölkvalitetstester – Artikel 108.2 FEUF – Beslut att inleda det formella granskningsförfarandet – Förordning (EG) nr 659/1999 – Artikel 6.1 – Skyldighet för Europeiska kommissionen att i detta beslut sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor – Räckvidd – Rätt för berörda parter att delta i det administrativa förfarandet – Åsidosättande av väsentlig förföreskrift – Följder för det slutliga beslutets lagenlighet)	2
---------------	---	---

SV

2022/C 171/03	Mål C-213/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Artikel 4.3 FEU – Artiklarna 310.6 FEUF och 325 FEUF – Egna medel – Tullar – Mervärdesskatt – Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Effektivitetsprincipen – Skyldighet för medlemsstaterna att ställa egna medel till Europeiska kommissionens förfogande – Medlemsstaternas ekonomiska ansvar vid förluster av egna medel – Import av textilier och skodon från Kina – Storskaligt och systematiskt bedrägeri – Organiserad brottslighet – Felande importörer – Tullvärde – Undervärdering – Beskattningsunderlag för mervärdesskatt – Avsaknad av systematiska tullkontroller som är baserade på en riskanalys och som utförs innan de berörda varorna frigörs – Systematiskt ställande av garantier har inte skett – Metod som använts för att beräkna förluster av traditionella egna medel i samband med import som innebär en betydande risk för undervärdering – Statistisk metod baserad på genomsnittspriser som fastställts på unionsnivå – Tillåtlighet)	3
2022/C 171/04	Mål C-162/20 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 mars 2022 – WV mot Europeiska utrikestjänsten (Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Artikel 60 första stycket – Otillåten frånvaro – Räckvidd – Avdrag från den årliga ledigheten – Innehållen lön – Tjänsteman som har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 21 och 55 i tjänsteföreskrifterna)	4
2022/C 171/05	Mål C-171/20 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 mars 2022 – WV mot Europeiska utrikestjänsten (Överklagande – Personalmål – Begäran om bistånd – Begäran om ersättning – Tjänsteföreskrifter för tjänstemän vid Europeiska unionen – Artikel 24.1 och 24.2 – Artikel 90.1 och 90.2 – Omprövning av en administrativ akt som har vunnit laga kraft)	5
2022/C 171/06	Mål C-172/20 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 mars 2022 – WV mot Europeiska utrikestjänsten (Överklagande – Personalmål – Begäran om bistånd – Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 90.1 och 90.2 – Dagen då begäran lämnades in – Tyst avslag på begäran – Klagomål – Inlämnande – Tidsfrist – Ursäkligt misstag)	5
2022/C 171/07	Mål C-177/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Györi Törvényszék – Ungern) – "Grossmania" Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft mot Vas Megyei Kormányhivatal (Begäran om förhandsavgörande – Unionsrättsliga principer – Företräde – Direkt effekt – Lojalt samarbete – Artikel 4.3 FEU – Artikel 63 FEUF – En medlemsstats skyldigheter enligt en dom i ett mål om förhandsavgörande – EU-domstolens tolkning av en unionsrättslig bestämmelse i ett mål om förhandsavgörande – Skyldighet att ge unionsrätten full verkan – Skyldighet för en nationell domstol att inte tillämpa nationell lagstiftning som enligt EU-domstolens tolkning strider mot unionsrätten – Administrativt beslut som har vunnit laga kraft då det inte har bestridits i domstol – Principerna om likvärdighet och effektivitet – Medlemsstatens ansvar)	6
2022/C 171/08	Mål C-205/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Steiermark – Österrike) – NE mot Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utstationering av arbetstagare – Direktiv 2014/67/EU – Artikel 20 – Påföljder – Proportionalitet – Direkt effekt – Principen om unionsrättens företräde)	6
2022/C 171/09	Mål C-247/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Appeal Tribunal – (Northern Ireland) Förenade kungariket) – VI mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Begäran om förhandsavgörande – Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier – Artikel 21 FEUF – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 7.1 b och artikel 16 – Barn som är medborgare i en medlemsstat och bosatt i en annan medlemsstat – Härledd uppehållsrätt för den förälder som har den faktiska vårdnaden om barnet – Krav på en heltäckande sjukförsäkring – Barnet har permanent uppehållsrätt för en del av de berörda perioderna)	7

2022/C 171/10	Mål C-275/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring – Beslut (EU) 2020/470 – Förlängning av perioden för rätten att beviljas förmåner för audiovisuella samproduktioner i enlighet med artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan – Förfarandemässig rättslig grund – Artikel 218.7 FEUF – Tillämpligt omröstningsförfarande och tillämplig omröstningsregel)	8
2022/C 171/11	Mål C-349/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) – Förenade kungariket) – NB, AB mot Secretary of State for the Home Department (Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asyl- och invandringspolitik – Normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd – Direktiv 2004/83/EG – Artikel 12 – Flyktingstatus kan inte beviljas – Statslös person av palestinskt ursprung registrerad hos Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (UNRWA) – Villkor för att automatiskt komma i åtnjutande av förmånerna i direktiv 2004/83/EG – Huruvida UNRWA:s skydd eller bistånd har upphört)	9
2022/C 171/12	Mål C-409/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra – Spanien) – UN mot Subdelegación del Gobierno en Pontevedra (Begäran om förhandsavgörande – Området för frihet, säkerhet och rättvisa – Direktiv 2008/115/EG – Gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna – Artiklarna 6.1 och 8.1 – Nationell lagstiftning enligt vilken böter kan påföras i förening med ett krav på att lämna landet vid olaglig vistelse – Möjlighet att göra vistelsen laglig under en fastställd tidsram – Artikel 7.1 och 7.2 – Tidsfrist för frivillig avresa)	10
2022/C 171/13	Mål C-421/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Acacia Srl mot Bayerische Motoren Werke AG (Begäran om förhandsavgörande – Immaterialrätt – Gemenskapsformgivning – Förordning (EG) nr 6/2002 – Artikel 82.5 – Talan som väckts vid domstol i den medlemsstat där intrångshandlingen har begåtts eller riskerar att begås – Accessoriska yrkanden som framställts i ett mål där sådan intrångstalan väckts – Tillämplig lag – Artikel 88.2 – Artikel 89.1 d – Förordning (EG) nr 864/2007 – Tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) – Artikel 8.2 – Lagen i det land där intrånget i den immateriella rättigheten skedde)	11
2022/C 171/14	Mål C-498/20: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Midden-Nederland – Nederländerna) – ZK, i egenskap av efterträdare till JM, konkursförvaltare för BMA Nederland BV, mot BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 7 led 2 – Domstols behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden – Talan väckt av en konkursförvaltare mot en tredje man i borgenärernas intresse – Den ort där skadan inträffade – Artikel 8 led 2 – Interventionsansökan av en företrädare för kollektiva intressen – Förordning (EG) nr 864/2007 – Tillämpningsområde – Huvudregel)	11
2022/C 171/15	Mål C-519/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Hannover – Tyskland – Förfarande mot K (Begäran om förhandsavgörande – Invandringspolitik – Direktiv 2008/115/EG – Förvar i avvaktan på avlägsnande – Artikel 16.1 – Direkt effekt – Särskild förvarsanläggning – Begrepp – Förvar i en fängelseanläggning – Villkor – Artikel 18 – Nödsituation – Begrepp – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Effektiv domstolsprövning)	12
2022/C 171/16	Mål C-634/20: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Finland) – Förfarande som anhängiggjorts av A (Begäran om förhandsavgörande – Erkännande av yrkeskvalifikationer – Direktiv 2005/36/EG – Tillämpningsområde – Villkor för rätt att självständigt utöva läkaryrket i den mottagande medlemsstaten – Examensbevis som utfärdats i ursprungsmedlemsstaten – Rätt att utöva läkaryrket under en begränsad tid på tre år – Under tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person och samtidigt som en treårig specialistutbildning i allmänmedicin genomförs – Artiklarna 45 och 49 FEUF)	13

2022/C 171/17	Mål C-60/21: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Artikel 45 FEUF – Artikel 28 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet – Fri rörlighet för arbetstagare – Direkt beskattning – Inkomstskatt – Avdrag – Underhåll – Likabehandling – Diskriminering mellan skattskyldiga personer med hemvist i landet och skattskyldiga personer utan hemvist i landet)	14
2022/C 171/18	Mål C-183/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken – Tyskland) – Maxxus Group GmbH & Co. KG mot Globus Holding GmbH & Co. KG (Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Varumärken – Direktiv (EU) 2015/2436 – Artikel 19 – Verkligt bruk av ett varumärke – Bevisbörda – Ansökan om upphävande på grund av bristande användning – Nationell processuell regel enligt vilken sökanden är skyldig att göra en marknadsundersökning avseende huruvida varumärket har använts)	14
2022/C 171/19	Mål C-821/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Fuengirola (Spanien) den 24 december 2021 – NM mot Club La Costa (UK) PLC, sucursal en España, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD och European Resorts & Hotels SL	15
2022/C 171/20	Mål C-35/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Málaga (Spanien) den 17 januari 2022 – CAJASUR Banco S.A. mot JO och IM	16
2022/C 171/21	Mål C-42/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19 januari 2022 – Global, Companhia de Seguros SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira	17
2022/C 171/22	Mål C-69/22: Talan väckt den 2 februari 2022 – Europeiska kommissionen mot Rumänien	17
2022/C 171/23	Mål C-72/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 4 februari 2022 – M.A. mot Valstybės sienos apsaugos tarnyba	18
2022/C 171/24	Mål C-104/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Marknadsdomstolen (Finland) den 15 februari 2022 – Lännen MCE Oy mot Berky GmbH och Senwatec GmbH & Co. Kg	19
2022/C 171/25	Mål C-119/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Markkinaoikeus (Finland) den 17 februari 2022 – Teva BV och Teva Finland Oy mot Merck Sharp & Dohme Corp.	19
2022/C 171/26	Mål C-135/22 P: Överklagande ingett den 25 februari 2022 av Patrick Breyer av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 15 december 2021 i mål T-158/19, Breyer mot Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA),	20
2022/C 171/27	Mål C-136/22 P: Överklagande ingett den 25 februari 2022 av Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 22 december 2021 i mål T-381/21, Debrégeas & Associés Pharma mot EMA	21
2022/C 171/28	Mål C-197/22: Talan väckt den 11 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien .	22

Tribunalen

2022/C 171/29	Mål T-834/17: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – United Parcel Service mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Konkurrens – Marknaderna för internationella tjänster för expressleverans av mindre paket inom EES – Koncentration – Beslut om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden – Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom av tribunalen – Rätten till försvar – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter – Orsakssamband)	24
---------------	--	----

2022/C 171/30	Mål T-540/18: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – ASL Aviation Holdings och ASL Airlines mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Konkurrens – Marknaderna för internationella tjänster för expressleverans av mindre paket inom EES – Koncentration – Beslut om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden – Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom av tribunalen – Generell hänvisning till andra inlagor – Grunder och anmärkningar som åberopats av tredje part i ett annat mål – Bevisning som lagts fram i repliken – Godtagbara skäl till dröjsmålet har inte angetts – Avvisning – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)	24
2022/C 171/31	Mål T-636/19: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Chemours Netherlands mot Echa (Reach – Ämnen som inger mycket stora betänkligheter – Upprättande av en kandidatförteckning för eventuellt införande i bilaga XIV till förordning (EG) nr 1907/2006 – Beslut i vilket 2,3,3,3-tetrafluoro-2-(heptafluorpropoxi)propionsyra, dess salter och dess acylhalider, inbegripet deras enskilda isomerer och kombinationer av dessa, anges vara ett ämne som motsvarar kriterierna för att införas i förteckningen – Artikel 57 i förordning (EG) nr 1907/2006 – Uppenbart oriktig bedömning – Proportionalitet) . . .	25
2022/C 171/32	Mål T-806/19: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Govern d'Andorra mot EUIPO (Andorra) (EU-varumärke – Ansökan om registrering av figurmärket Andorra – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001))	26
2022/C 171/33	Mål T-134/20: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Huhtamaki mot kommissionen (Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende en utredning om statligt stöd – Förhandsbesked i skattefrågor – Nekat tillgång – Undantag avseende skyddet för tredje mans affärsintressen – Undantag avseende skyddet för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner – Allmän presumtion för sekretess – Presumtion som kan motbevisas – Motiveringsskyldighet)	26
2022/C 171/34	Mål T-669/20: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Pluscard Service mot EUIPO (PLUSCARD) (EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Figurmärket PLUSCARD – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	27
2022/C 171/35	Mål T-671/20: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – OA mot EESK (Personalmål – Tjänstemän – Mobbning – Disciplinärt förfarande – Disciplinåtgärd – Skriftlig varning – Rätten till försvar – Oriktig bedömning – Ansvar)	28
2022/C 171/36	Mål T-715/20: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Degode mot EUIPO – Leo Pharma (Skinovea) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Skinovea – Det äldre nationella ordmärket SKINOREN – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	28
2022/C 171/37	Mål T-1/21: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Fabryki Mebli "Forte" mot EUIPO – Bog-Fran (Möbel) (Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för en möbel – Ogiltighetsgrund – Särprägel saknas – Artikel 6.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 – Tillgängliggörande av den äldre formgivningen – Artikel 7.1 i förordning (EG) nr 6/2002 – Beslut som meddelas till följd av tribunalens ogiltigförklaring av ett tidigare beslut – Rättskraft)	29
2022/C 171/38	Mål T-86/21: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Distintiva Solutions mot EUIPO – Makeblock (Makeblock) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket Makeblock – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning 2017/1001) – Varumärket är inte ägnat att vilseleda allmänheten – Artikel 7.1 g i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 g i förordning 2017/1001)) .	30

2022/C 171/39	Mål T-125/21: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Banco de Investimento Global mot EUIPO – Banco BIC Português (EUROBIC) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU-ordmärket EUROBIC – Äldre EU-figurmärken BiG, BANCO BiG och BiGlobal TRADE – Äldre nationella ordmärken BANCO BIG och figurmärke BANCO BiG – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	30
2022/C 171/40	Mål T-149/21: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – UGA Nutraceuticals mot EUIPO UGA Nutraceuticals (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket VITADHA – Det äldre spanska ordmärket VITANADH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	31
2022/C 171/41	Mål T-171/21: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Ubisoft Entertainment mot EUIPO – Huawei Technologies (FOR HONOR) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket FOR HONOR – Det äldre EU-ordmärket HONOR – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	32
2022/C 171/42	Mål T-184/21: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mot EUIPO – Schuju (Хозяин) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Хозяин – Det äldre nationella figurmärket хозяюшка – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	32
2022/C 171/43	Mål T-185/21: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mot EUIPO – Schuju (Хозяйка) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Хозяйка – Det äldre nationella figurmärket хозяюшка – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	33
2022/C 171/44	Mål T-192/21: Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Beta Sports (META) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket META – Det äldre nationella ordmärket METALGIAL – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	34
2022/C 171/45	Mål T-198/21: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Ancor Group mot EUIPO – Cody's Drinks International (CODE-X) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – EU-ordmärket CODE-X – De äldre nationella ord- och figurmärkena Cody's – Det äldre internationella figurmärket Cody's – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	34
2022/C 171/46	Mål T-209/21: Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Ignacio Carrasco mot EUIPO – Santos Carrasco Manzano (La Hoja del Carrasco) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärke La Hoja del Carrasco – Äldre nationellt figurmärke CARRASCO, Guijuelo – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – De motstående varumärkenas dominerande och särskiljande beståndsdelar)	35
2022/C 171/47	Mål T-161/15: Tribunalens beslut av den 22 februari 2022 – Brinkmann (Steel Trading) m.fl. mot kommissionen och ECB (Skadeståndstalan – Ekonomisk och monetär politik – Program för stabilitetsstöd till Cypern – Samförståndsavtalet av den 26 april 2013 om särskilda villkor för den ekonomiska politiken, som ingåtts mellan Republiken Cypern och Europeiska stabilitetsmekanismen – Tribunalens behörighet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter – Likabehandling – Proportionalitetsprincipen – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	36
2022/C 171/48	Mål T-295/21: Tribunalens beslut av den 15 februari 2022 – eSlovensko mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Finansiella bestämmelser – EU-programmet för ett säkrare internet – Åsidosättande av formkrav – Avvisning)	36

2022/C 171/49	Mål T-304/21: Tribunalens beslut av den 15 februari 2022 – eSlovensko Bratislava mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Finansiella bestämmelser – EU-programmet för ett säkrare internet – Identifiering av svarandeparten – Avvisning)	37
2022/C 171/50	Mål T-425/21: Tribunalens beslut av den 15 februari 2022 – eSlovensko Bratislava mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Finansiella bestämmelser – EU-programmet för ett säkrare internet – Åsidosättande av formkrav – Avvisning)	37
2022/C 171/51	Mål T-442/21: Tribunalens beslut av den 24 februari 2022 – Thomas och Julien mot rådet (Talan om ogiltigförklaring – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Handels – och samarbetsavtalet mellan unionen och Euratom, å ena sidan, och Förenade kungariket, å andra sidan – Rådets beslut om ingående av detta handels- och samarbetsavtal – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Rättsakt som inte är en regleringsakt – Avvisning)	38
2022/C 171/52	Mål T-503/21: Tribunalens beslut av den 14 februari 2022 – Lagardère, unité médico-sociale mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Förordning (EU) 2021/953 – EU:s digitala covidintyg – Fri rörlighet för personer – Restriktioner – Felaktigt angivande av svaranden – Avvisning)	39
2022/C 171/53	Mål T-603/21 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 23 februari 2022 – WO mot Europeiska åklagarmyndigheten (Interimistiskt förfarande – Institutionell rätt – Fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten – Förordning (EU) 2017/1939 – Utnämning av europeiska åklagare vid Europeiska åklagarmyndigheten – Utnämning av en av de kandidater som nominerats av Litauen – Ansökan om uppskov med verkställighet – Åsidosättande av formkrav – Avvisning)	39
2022/C 171/54	Mål T-635/21: Tribunalens beslut av den 21 februari 2022 – Carlings mot EUIPO – Margarete Steiff (STUHF) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallande av invändning – Anledning saknas att döma i saken)	40
2022/C 171/55	Mål T-46/22 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 3 mars 2022 – Esedra mot parlamentet (Interimistiskt förfarande – Offentlig upphandling av tjänster – Barnomsorgstjänster – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	40
2022/C 171/56	Mål T-72/22: Talan väckt den 4 februari 2022 – Interneto žiniasklaidos asociacija m.fl. mot kommissionen	41
2022/C 171/57	Mål T-115/22: Talan väckt den 2 mars 2022 – Belshyna mot rådet	42
2022/C 171/58	Mål T-116/22: Talan väckt den 3 mars 2022 – Belavia mot rådet	42
2022/C 171/59	Mål T-126/22: Överklagande ingett den 7 mars 2022 – Coinbase mot EUIPO – Coinbase Global (coinbase)	43
2022/C 171/60	Mål T-129/22: Överklagande ingett den 7 mars 2022 – Simba Toys mot EUIPO – Master Gift Import (BIMBA TOYS)	44
2022/C 171/61	Mål T-130/22: Överklagande ingett den 7 mars 2022 – Biologische Heilmittel Hee mot EUIPO – Esi (TRAUMGEL)	44
2022/C 171/62	Mål T-133/22: Överklagande ingett den 10 mars 2022 – Katjes Fassin mot EUIPO (THE FUTURE IS PLANT-BASED)	45
2022/C 171/63	Mål T-695/20: Tribunalens beslut av den 23 februari 2022 – OG mot EIB	46

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 171/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 165, 19.4.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 158, 11.4.2022

EUT C 148, 4.4.2022

EUT C 138, 28.3.2022

EUT C 128, 21.3.2022

EUT C 119, 14.3.2022

EUT C 109, 7.3.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Freistaat Bayern m.fl.

(Förenade målen C-167/19 P och C-171/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Statligt stöd – Stöd till den tyska mejerisektorn – Finansiering av mjölk kvalitets tester – Artikel 108.2 FEUF – Beslut att inleda det formella granskningsförfarandet – Förordning (EG) nr 659/1999 – Artikel 6.1 – Skyldighet för Europeiska kommissionen att i detta beslut sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor – Räckvidd – Rätt för berörda parter att delta i det administrativa förfarandet – Åsidosättande av väsentlig formföreskrift – Följder för det slutliga beslutets lagenlighet)

(2022/C 171/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann, P. Němečková och T. Maxian Rusche)

Övriga parter i målet: Freistaat Bayern (Tyskland) (ombud: U. Soltész och H. Weiß, Rechtsanwälte) (C-167/19 P), Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns eV, Genossenschaftsverband Bayern eV, Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft eV (ombud: C. Bittner och N. Langhans, Rechtsanwälte) (C-171/19 P)

Domslut

1) Överklagandena ogillas.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 131, 8.4.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-213/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 4.3 FEU – Artiklarna 310.6 FEUF och 325 FEUF – Egna medel – Tullar – Mervärdesskatt – Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Effektivitetsprincipen – Skyldighet för medlemsstaterna att ställa egna medel till Europeiska kommissionens förfogande – Medlemsstaternas ekonomiska ansvar vid förluster av egna medel – Import av textilier och skodon från Kina – Storskaligt och systematiskt bedrägeri – Organiserad brottslighet – Felande importörer – Tullvärde – Undervärdering – Beskattningsunderlag för mervärdesskatt – Avsaknad av systematiska tullkontroller som är baserade på en riskanalys och som utförs innan de berörda varorna frigörs – Systematiskt ställande av garantier har inte skett – Metod som använts för att beräkna förluster av traditionella egna medel i samband med import som innebär en betydande risk för undervärdering – Statistisk metod baserad på genomsnittspriser som fastställts på unionsnivå – Tillåtlighet)

(2022/C 171/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och F. Clotuche-Duvieusart)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis F. Shibli, S. Brandon, Z. Lavery och S. McCrory därefter F. Shibli och S. McCrory biträdda av J. Eadie och I. Rogers, QC och S. Pritchard, T. Sebastian och R. Hill, barristers)

Parter som har intervenerat till stöd för svarande: Konungariket Belgien (ombud: J.-C. Halleux, P. Cottin och S. Baeyens), Republiken Estland (ombud: N. Grünberg), Republiken Grekland (ombud: M. Tassopoulou), Republiken Lettland (ombud: inledningsvis K. Pommere, V. Soņeca och I. Kucina därefter Pommere), Republiken Portugal (ombud: P. Barros da Costa, S. Jaulino, L. Inez Fernandes och P. Rocha), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Domslut

- 1) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 8 i rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel, artiklarna 2 och 8 i rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel, artiklarna 2, 6, 9, 10, 12 och 13 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov, i dess lydelse enligt rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 av den 17 maj 2016, artiklarna 2, 6, 9, 10, 11 och 17 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, samt artikel 105.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och artikel 220.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005, genom att inte bokföra korrekta tullbelopp och genom att inte ställa korrekt belopp för traditionella egna medel till förfogande i samband med viss import av textilier och skodon från Kina, till följd av dess åsidosättande av sina skyldigheter enligt artikel 325 FEUF, artikel 46 i förordning nr 952/2013, artikel 13 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 648/2005, artikel 248.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3254/1994 av den 19 december 1994, artikel 244 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i förordning nr 952/2013, samt artiklarna 2.1 d och 85–87 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/69/EG av den 25 juni 2009, och

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 FEU genom att inte tillhandahålla Europeiska kommissionen samtliga uppgifter som är nödvändiga för att fastställa förlusterna av traditionella egna medel och genom att inte, i enlighet med vad som begärdes, ange skälen till besluten att avskriva de konstaterade tullskulderna.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader och ersätta fyra femtedelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära en femtedel av sina rättegångskostnader.
- 5) Konungariket Belgien, Republiken Estland, Republiken Grekland, Republiken Lettland, Republiken Portugal och Republiken Slovakien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.05.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 mars 2022 – WV mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål C-162/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Artikel 60 första stycket – Otillåten frånvaro – Räckvidd – Avdrag från den årliga ledigheten – Innehållen lön – Tjänsteman som har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 21 och 55 i tjänsteföreskrifterna)

(2022/C 171/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: WV (ombud: É. Boigelot, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R. Spáč, biträdda av M. Troncoso Ferrer, abogado, och F.-M. Hilaire, avocat)

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 29 januari 2020, WV/Europeiska utrikestjänsten (T-743/18, ej publicerat, EU:T:2020:26), upphävs.
- 2) Europeiska utrikestjänstens beslut av den 27 november 2017 om innehållande av lön för 72 kalenderdagar och Europeiska utrikestjänstens beslut av den 2 maj 2018 om avslag på det klagomål som WV ingett den 3 januari 2018 ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska utrikestjänsten förpliktas att till WV återbetala de belopp som rättsstridigt dragit av från hennes lön, motsvarande 71,5 dagar. På dessa belopp ska ränta utgå med 5 procent per år från och med dagen för avdraget.
- 4) Europeiska utrikestjänsten ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för WV såväl vid tribunalen som vid domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.09.2020.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 mars 2022 – WV mot Europeiska utrikestjänsten**(Mål C-171/20 P) ⁽¹⁾****(Överklagande – Personalmål – Begäran om bistånd – Begäran om ersättning – Tjänsteföreskrifter för tjänstemän vid Europeiska unionen – Artikel 24.1 och 24.2 – Artikel 90.1 och 90.2 – Omprövning av en administrativ akt som har vunnit laga kraft)**

(2022/C 171/05)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: WV (ombud: É. Boigelot, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R. Spáč, biträdda av M. Troncoso Ferrer, abogado, och F.-M. Hilaire, avocat)

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) WV ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.9.2020

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 mars 2022 – WV mot Europeiska utrikestjänsten**(Mål C-172/20 P) ⁽¹⁾****(Överklagande – Personalmål – Begäran om bistånd – Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 90.1 och 90.2 – Dagen då begäran lämnades in – Tyst avslag på begäran – Klagomål – Inlämnande – Tidsfrist – Ursäktligt misstag)**

(2022/C 171/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: WV (ombud: É. Boigelot, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R. Spáč, biträdda av M. Troncoso Ferrer, abogado, och F.-M. Hilaire, avocat)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) WV ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.9.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Győri Törvényszék – Ungern) – "Grossmania" Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft mot Vas Megyei Kormányhivatal

(Mål C-177/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Unionsrättsliga principer – Företräde – Direkt effekt – Lojalt samarbete – Artikel 4.3 FEU – Artikel 63 FEUF – En medlemsstats skyldigheter enligt en dom i ett mål om förhandsavgörande – EU-domstolens tolkning av en unionsrättslig bestämmelse i ett mål om förhandsavgörande – Skyldighet att ge unionsrätten full verkan – Skyldighet för en nationell domstol att inte tillämpa nationell lagstiftning som enligt EU-domstolens tolkning strider mot unionsrätten – Administrativt beslut som har vunnit laga kraft då det inte har bestridits i domstol – Principerna om likvärdighet och effektivitet – Medlemsstatens ansvar)

(2022/C 171/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: "Grossmania" Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft

Svarande: Vas Megyei Kormányhivatal

Domslut

Unionsrätten, särskilt artikel 4.3 FEU och artikel 267 FEUF, ska tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva en talan mot ett beslut om avslag på en ansökan om återinskrivning i fastighetsregistret av nyttjanderätter som har upphävts *ex lege* och strukits ur detta register med stöd av nationell lagstiftning som strider mot artikel 63 FEUF, såsom den tolkats av EU-domstolen i en dom om förhandsavgörande, är skyldig att

- underlåta att tillämpa denna lagstiftning, och
- såvida det inte föreligger objektiva och legitima hinder, särskilt av rättslig art, ålägga den behöriga förvaltningsmyndigheten att återinskriva nyttjanderätterna i fastighetsregistret, trots att beslutet att stryka nyttjanderätterna ur detta register inte har bestridits i domstol inom den lagstadgade fristen och följaktligen har vunnit laga kraft enligt nationell rätt.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.08.2020.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Steiermark – Österrike) – NE mot Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Mål C-205/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utstationering av arbetstagare – Direktiv 2014/67/EU – Artikel 20 – Påföljder – Proportionalitet – Direkt effekt – Principen om unionsrättens företräde)

(2022/C 171/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NE

Svarande: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Ytterligare deltagare vid rättegången: Finanzpolizei Team 91

Domslut

- 1) Artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om genomförande av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) har direkt effekt, i den del den kräver att de sanktioner som föreskrivs i den artikeln måste vara proportionerliga. Denna artikel kan således åberopas av enskilda vid nationella domstolar gentemot en medlemsstat som inte har införlivat den på ett korrekt sätt.
- 2) Principen om unionsrättens företräde ska tolkas på så sätt att de nationella myndigheterna är skyldiga att underlåta att tillämpa en nationell lagstiftning som till viss del strider mot kravet på att sanktionerna ska vara proportionerliga, i den mening som avses i artikel 20 i direktiv 2014/67, dock endast i den utsträckning som är nödvändig för att proportionerliga sanktioner ska kunna åläggas.

⁽¹⁾ EUT C 348, 19.10.2020.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Appeal Tribunal – (Northern Ireland) Förenade kungariket) – VI mot Commissioners for Her
Majesty's Revenue and Customs**

(Mål C-247/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier – Artikel 21 FEUF – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 7.1 b och artikel 16 – Barn som är medborgare i en medlemsstat och bosatt i en annan medlemsstat – Härledd uppehållsrätt för den förälder som har den faktiska vårdnaden om barnet – Krav på en heltäckande sjukförsäkring – Barnet har permanent uppehållsrätt för en del av de berörda perioderna)

(2022/C 171/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Appeal Tribunal (Northern Ireland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VI

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Domslut

- 1) Artikel 21 FEUF och artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att varken det barn som är unionsmedborgare och som har permanent uppehållsrätt eller den förälder som har den faktiska vårdnaden om barnet är skyldiga att ha en heltäckande sjukförsäkring i den mening som avses i artikel 7.1 b i direktivet för att behålla sin uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten.

- 2) Artikel 21 FEUF och artikel 7.1 b i direktiv 2004/38 ska tolkas så, att – när det gäller perioder innan ett barn, som är unionsmedborgare, har permanent uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten – både barnet, när det görs gällande att barnet har uppehållsrätt med stöd av artikel 7.1 b, och den förälder som har den faktiska vårdnaden om barnet ska ha en heltäckande sjukförsäkring i den mening som avses i detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 313, 21.9.2020

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-275/20) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Beslut (EU) 2020/470 – Förlängning av perioden för rätten att beviljas förmåner för audiovisuella samproduktioner i enlighet med artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan – Förfarandemässig rättslig grund – Artikel 218.7 FEUF – Tillämpligt omröstningsförfarande och tillämplig omröstningsregel)

(2022/C 171/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, M. Afonso och D. Schaffrin)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: P. Plaza García och B. Driessen)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Frankrike (ombud: J.-L. Carré, T. Stehelin, E. de Moustier och A. Daniel) Konungariket Nederländerna (ombud: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans och J. Langer)

Domslut

- 1) Rådets beslut (EU) 2020/470 av den 25 mars 2020 om en förlängning av perioden för rätten att beviljas förmåner för audiovisuella samproduktioner i enlighet med artikel 5 i protokollet om kulturellt samarbete till frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, ogiltigförklaras.
- 2) Verkningarna av beslut 2020/470 ska bestå fram till dess att de angivna skälen för ogiltigförklaringen har rättats till.
- 3) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Republiken Frankrike och Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2020.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från
First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) – Förenade kungariket) – NB, AB mot
Secretary of State for the Home Department**

(Mål C-349/20) ⁽¹⁾

*(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asyl- och invandringspolitik – Normer för när
tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd –
Direktiv 2004/83/EG – Artikel 12 – Flyktingstatus kan inte beviljas – Statslös person av palestinskt
ursprung registrerad hos Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern
(UNRWA) – Villkor för att automatiskt komma i åtnjutande av förmånerna i direktiv 2004/83/EG –
Huruvida UNRWA:s skydd eller bistånd har upphört)*

(2022/C 171/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NB, AB

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Ytterligare deltagare i rättegången: United Nations High Commissioner for Refugees (UK)

Domslut

- 1) Artikel 12.1 a andra meningen i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så, att det vid bedömningen av huruvida skyddet eller biståndet från Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East) (UNRWA) har upphört, med följd att en person automatiskt kan göra anspråk på flyktingstatus i den mening som avses i denna bestämmelse, inte endast ska tas hänsyn till de relevanta omständigheter som föreligger vid tidpunkten för den berörda personens avresa från UNRWA:s verksamhetsområde utan även till de omständigheter som föreligger vid den tidpunkt då de behöriga myndigheterna prövar en ansökan om flyktingstatus eller då de relevanta rättsliga myndigheterna prövar ett överklagande av ett beslut om avslag på en sådan status.
- 2) Artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2004/83 ska tolkas så, att vid bedömningen av om UNRWA:s skydd eller bistånd har upphört, med följd att en person automatiskt har rätt till flyktingstatus i den mening som avses i denna bestämmelse, och om den berörda personen visar att han eller hon har tvingats lämna UNRWA:s verksamhetsområde av skäl som ligger utanför hans eller hennes kontroll och oberoende av personens vilja, ankommer det på medlemsstaten, om den anser att personen nu kan återvända till området och få sådant skydd eller bistånd, att visa att så är fallet.
- 3) Artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2004/83 ska tolkas så, att det, för att avgöra huruvida skyddet eller biståndet från UNRWA har upphört, i den mening som avses i denna bestämmelse, på så sätt att en person som har ansökt om internationellt skydd har varit tvungen att lämna detta organs verksamhetsområde, inte är nödvändigt att fastställa huruvida UNRWA eller den stat i vilken UNRWA verkar har haft för avsikt att genom handling eller underlåtenhet tillfoga denna person skada eller beröva denna person bistånd. Vid tillämpningen av denna bestämmelse är det tillräckligt att fastställa att biståndet från UNRWA faktiskt har upphört av någon anledning, så att organet, på objektiva grunder eller på grund av personens situation, inte längre kan garantera vederbörande levnadsvillkoren i enlighet med sitt uppdrag.

- 4) Artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2004/83, jämförd med artikel 1 D i Genèvekonventionen, ska tolkas så, att vid bedömningen av om UNRWA:s skydd eller bistånd har upphört på ett sådant sätt att en person automatiskt kan göra anspråk på flyktingstatus i den mening som avses i den bestämmelsen i direktiv 2004/83, måste hänsyn tas till det bistånd som personen får av aktörer i det civila samhället, såsom icke-statliga organisationer, under förutsättning att UNRWA har ett formellt och stabilt samarbetsförhållande med dem, inom ramen för vilket dessa bistår UNRWA vid fullgörandet av dess uppdrag.

⁽¹⁾ EUT C 62, 22.2.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra – Spanien) – UN mot Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Mål C-409/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Området för frihet, säkerhet och rättvisa – Direktiv 2008/115/EG – Gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna – Artiklarna 6.1 och 8.1 – Nationell lagstiftning enligt vilken böter kan påföras i förening med ett krav på att lämna landet vid olaglig vistelse – Möjlighet att göra vistelsen laglig under en fastställd tidsram – Artikel 7.1 och 7.2 – Tidsfrist för frivillig avresa)

(2022/C 171/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UN

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, särskilt artikel 6.1 och artikel 8.1 jämförda med artikel 6.4 samt artikel 7.1 och 2 i samma direktiv, ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i den medlemsstaten, utan att det föreligger några andra försvarande omständigheter, först påförs böter i förening med ett krav på att lämna denna medlemsstat inom en viss tidsfrist, såvida inte tredjelandsmedborgarens vistelse görs laglig innan denna frist har löpt ut, och därefter, om oegentligheterna i tredjelandsmedborgarens vistelse består, blir föremål för ett beslut om påtvingat avlägsnande, under förutsättning att denna frist har fastställts i enlighet med de krav som föreskrivs i artikel 7.1 och 7.2 i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 53, 15.2.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Acacia Srl mot Bayerische Motoren Werke AG

(Mål C-421/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Immaterialrätt – Gemenskapsformgivning – Förordning (EG) nr 6/2002 – Artikel 82.5 – Talan som väckts vid domstol i den medlemsstat där intrångshandlingen har begåtts eller riskerar att begås – Accessoriska yrkanden som framställts i ett mål där sådan intrångstalan väckts – Tillämplig lag – Artikel 88.2 – Artikel 89.1 d – Förordning (EG) nr 864/2007 – Tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) – Artikel 8.2 – Lagen i det land där intrånget i den immateriella rättigheten skedde)

(2022/C 171/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Acacia Srl

Motpart: Bayerische Motoren Werke AG

Domslut

Artiklarna 88.2 och 89.1 d i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning samt artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) ska tolkas på så sätt att en domstol för gemenskapsformgivning som har att pröva ett mål om intrång enligt artikel 82.5 i förordning nr 6/2002, vilket avser intrångshandlingar som begåtts eller riskerar att begås i en enda medlemsstat och i vilket det framställts accessoriska yrkanden om att intrångsgöraren ska förpliktas att betala skadestånd, lämna upplysningar, inkomma med handlingar och bokföring samt överlämna intrångsgörande varor för förstöring, ska pröva de accessoriska yrkandena på grundval av den nationella rätten i den medlemsstat där de handlingar som påstås göra intrång i den åberopade gemenskapsformgivningen har begåtts eller riskerar att begås, vilket, i fall där en intrångstalan har väckts med stöd av artikel 82.5 i förordning nr 6/2002, blir den nationella rätten i den medlemsstat där nämnda domstol är belägen.

⁽¹⁾ EUT C 433, 14.12.2020.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Midden-Nederland – Nederländerna) – ZK, i egenskap av efterträdare till JM, konkursförvaltare för BMA Nederland BV, mot BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

(Mål C-498/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 7 led 2 – Domstols behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden – Talan väckt av en konkursförvaltare mot en tredje man i borgenärernas intresse – Den ort där skadan inträffade – Artikel 8 led 2 – Interventionsansökan av en företrädare för kollektiva intressen – Förordning (EG) nr 864/2007 – Tillämpningsområde – Huvudregel)

(2022/C 171/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Midden-Nederland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ZK, i egenskap av efterträdare till JM, konkursförvaltare för BMA Nederland BV

Kärande: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Domslut

- 1) Artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att domstolen i hemvistorten för ett bolag vars skulder inte kan drivas in på grund av att det bolagets modermoderbolag har åsidosatt sin omsorgsplikt gentemot det förstnämnda bolagets borgenärer är behörig att pröva en kollektiv talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar som konkursförvaltare för detta bolag, inom ramen för sitt lagstadgade uppdrag att avveckla boet, har väckt för samtliga borgenärs räkning men inte i deras namn.
- 2) Svaret på den första tolkningsfrågan blir inte annorlunda om det beaktas att en stiftelse i det nationella målet agerar för att försvara borgenärernas kollektiva intressen och att de processhandlingar som företas i detta syfte inte tar hänsyn till borgenärernas individuella förhållanden.
- 3) Artikel 8 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att om den domstol där den ursprungliga talan väcktes återkallar sitt beslut att förklara sig behörig att pröva talan automatiskt, så förlorar den därmed automatiskt sin behörighet att pröva de yrkanden som framställs av intervenienten.
- 4) Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) ska tolkas så, att den lag som är tillämplig på en skyldighet att betala ersättning till följd av den omsorgsskyldighet som åligger modermoderbolaget till ett bolag som har försatts i konkurs, i princip, är lagen i det land där det sistnämnda bolaget har hemvist. Att det föreligger ett finansieringsavtal mellan dessa två bolag, innehållande en prorogationsklausul, är emellertid en omständighet som kan innebära en uppenbart närmare anknytning till ett annat land, i den mening som avses i punkt 3 i den artikeln.

⁽¹⁾ EUT C 443, 21.12.2020.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Amtsgericht Hannover – Tyskland – Förfarande mot K**

(Mål C-519/20) ⁽¹⁾

*(Begäran om förhandsavgörande – Invandringspolitik – Direktiv 2008/115/EG – Förvar i avvaktan på
avlägsnande – Artikel 16.1 – Direkt effekt – Särskild förvarsanläggning – Begrepp – Förvar i en
fängelseanläggning – Villkor – Artikel 18 – Nödsituation – Begrepp – Artikel 47 i Europeiska unionens
stadga om de grundläggande rättigheterna – Effektiv domstolsprövning)*

(2022/C 171/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K

ytterligare deltagare i rättegången: Landkreis Gifhorn

Domslut

- 1) Artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ska tolkas så, att en särskild enhet vid en fängelseanläggning som även om den har en egen direktör är underställd ledningen för anläggningen och står under tillsyn av ministern med ansvar för fängelseanläggningarna och i vilken tredjelandsmedborgare hålls i förvar, i avvaktan på avlägsnande, i särskilda byggnader med egna faciliteter och som är isolerade från enhetens övriga byggnader, i vilka personer som dömts för brott är inhysta, kan anses utgöra en "särskild förvarsanläggning" i den mening som avses i denna bestämmelse, under förutsättning att de förhållanden under vilka dessa personer hålls i förvar i möjligaste mån undviker att förvaret liknar ett inspärrande i en fängelsemiljö och att dessa förhållanden är av sådan beskaffenhet att de grundläggande rättigheter som garanteras av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de rättigheter som stadfästs i artiklarna 16.2–16.5 och 17 i detta direktiv iakttas.
- 2) Artikel 18 i direktiv 2008/115, jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att en nationell domstol som inom ramen för sin behörighet har att fatta beslut om att en tredjelandsmedborgare ska tas i förvar eller fortsätta att hållas i förvar, i avvaktan på avlägsnande, i en fängelseanläggning, måste kunna kontrollera att de villkor som anges i nämnda artikel 18, för att en medlemsstat ska ha möjlighet att föreskriva att tredjelandsmedborgaren ska hållas i förvar i en fängelseanläggning, är uppfyllda.
- 3) Artikel 16.1 i direktiv 2008/115, jämförd med principen om unionsrättens företräde, ska tolkas så, att en nationell domstol ska underlåta att tillämpa bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka det tillfälligt är tillåtet att hålla tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet i förvar, i avvaktan på deras avlägsnande, i fängelseanläggningar, där de hålls avskilda från vanliga interner, när de villkor som anges i artiklarna 18.1 och 16.1 andra meningen i detta direktiv, för att sådana bestämmelser ska vara förenliga med unionsrätten, inte, eller inte längre, är uppfyllda.

(¹) EUT C 19, 18.1.2021.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Högsta förvaltningsdomstolen – Finland) – Förfarande som anhängiggjorts av A**

(Mål C-634/20) (¹)

*(Begäran om förhandsavgörande – Erkännande av yrkeskvalifikationer – Direktiv 2005/36/EG –
Tillämpningsområde – Villkor för rätt att självständigt utöva läkaryrket i den mottagande
medlemsstaten – Examensbevis som utfärdats i ursprungsmedlemsstaten – Rätt att utöva läkaryrket under
en begränsad tid på tre år – Under tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person och samtidigt som en
treårig specialistutbildning i allmänmedicin genomförs – Artiklarna 45 och 49 FEUF)*

(2022/C 171/16)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Deltagande i förandet: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus - ja valvontavirasto

Domslut

Artiklarna 45 och 49 FEUF ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för att den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten, med stöd av nationell lagstiftning, beviljar en person rätt att utöva läkaryrket under en tid som är begränsad till tre år och på det dubbla villkoret att den berörda personen dels ska utöva sina uppgifter under ledning och tillsyn av en legitimerad läkare, dels under samma tid ska genomföra en treårig särskild allmänläkarutbildning, för att kunna få rätt att självständigt utöva läkaryrket i den mottagande medlemsstaten, med beaktande av att personen, som har genomfört en medicinsk grundutbildning i ursprungsmedlemsstaten, innehar det bevis på formella kvalifikationer som, vad gäller

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, avses i punkt 5.1.1 i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013, men inte det där avsedda intyget om utförd yrkespraktik under ett års tid, vilket i ursprungsmedlemsstaten utgör ett ytterligare villkor om yrkeskvalifikationer.

⁽¹⁾ EUT C 44, 8.2.2021.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-60/21) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 45 FEUF – Artikel 28 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet – Fri rörlighet för arbetstagare – Direkt beskattning – Inkomstskatt – Avdrag – Underhåll – Likabehandling – Diskriminering mellan skattskyldiga personer med hemvist i landet och skattskyldiga personer utan hemvist i landet)

(2022/C 171/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels och V. Uher)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet, P. Cottin och S. Baeyens)

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 45 i FEUF och artikel 28 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 genom att underhållsskyldiga personer som inte är bosatta i Belgien och som där erhåller mindre än 75 procent av sina förvärvsinkomster nekas avdrag för underhåll eller kapital som motsvarar underhåll och för kompletterande underhåll från den skattepliktiga inkomsten, när de inte kan göra motsvarande avdrag i den medlemsstat där de är bosatta på grund av deras låga skattepliktiga inkomst i den staten.
- 2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 98, 22.3.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 10 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken – Tyskland) – Maxxus Group GmbH & Co. KG mot Globus Holding GmbH & Co. KG

(Mål C-183/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Varumärken – Direktiv (EU) 2015/2436 – Artikel 19 – Verkligt bruk av ett varumärke – Bevisbörda – Ansökan om upphävande på grund av bristande användning – Nationell processuell regel enligt vilken sökanden är skyldig att göra en marknadsundersökning avseende huruvida varumärket har använts)

(2022/C 171/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Svarande: Globus Holding GmbH & Co. KG

Domslut

Artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning ska tolkas så, att den utgör hinder för en processuell regel i en medlemsstat som, i ett förfarande avseende en ansökan om upphävande på grund av att ett varumärke inte har använts, ålägger käranden att göra en marknadsundersökning avseende huruvida innehavaren eventuellt har använt varumärket och, såvitt det är möjligt, anföra grundade omständigheter till stöd för ansökan.

(¹) EUT C 228, 14.6.2021.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Fuengirola (Spanien) den 24 december 2021 – NM mot Club La Costa (UK) PLC, sucursal en España, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD och European Resorts & Hotels SL

(Mål C-821/21)

(2022/C 171/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Fuengirola

Parter i det nationella målet

Kärande: NM

Svarande: Club La Costa (UK) PLC, sucursal en España, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD och European Resorts & Hotels SL

Tolkningsfrågor

Beträffande Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 (¹):

1. Vid konsumentavtal på vilka artikel 18.1 i Bryssel I-förordningen är tillämplig, är det förenligt med den förordningen att tolka uttrycket "den andra avtalsparten" som används i den bestämmelsen så, att det enbart avser den som har undertecknat avtalet, vilket innebär att det inte kan innefatta andra fysiska eller juridiska personer än de som faktiskt har undertecknat avtalet?
2. Om uttrycket "den andra avtalsparten" tolkas så, att det bara omfattar den som faktiskt har undertecknat avtalet, är det, i de fall där såväl konsumenten som "den andra avtalsparten" har hemvist utanför Spanien, förenligt med artikel 18.1 i Bryssel I-förordningen att göra en tolkning enligt vilken de spanska domstolarnas internationella behörighet inte kan fastställas av den anledningen att det i den koncern som "den andra avtalsparten" tillhör ingår bolag som har hemvist i Spanien och som inte har medverkat i undertecknandet av avtalet eller som har undertecknat andra avtal än det som yrkas ogiltigförklarat?
3. Om "den andra avtalsparten" som avses i artikel 18.1 i Bryssel I-förordningen styrker att det fastställts att denna har hemvist i Förenade kungariket enligt artikel 63.2, är det då förenligt med den bestämmelsen att tolka det så, att den hemvist som fastställts på det sättet begränsar den valmöjlighet som finns enligt artikel 18.1? Är det förutom detta förenligt med den bestämmelsen att tolka det så, att den inte bara slår fast en "presumption om de faktiska förhållandena", eller att den presumptionen vederläggs om "den andra avtalsparten" bedriver verksamhet utanför den jurisdiktionsort där denna har hemvist, eller att det åligger "den andra avtalsparten" att styrka att det finns en överensstämmelse mellan dess hemvist som fastställts i enlighet med nämnda bestämmelse och den ort där denna bedriver sin verksamhet?

Beträffande Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 ^(?):

4. Vid konsumentavtal på vilka Rom I-förordningen är tillämplig, är det förenligt med artikel 3 i den förordningen att tolka det så, att de villkor om fastställandet av tillämplig lag som ingår i de "allmänna villkoren" i det avtal som parterna har undertecknat eller som ingår i en separat handling som det uttryckligen hänvisas till i avtalet och som det styrks att den har överlämnats till konsumenten, är giltiga och tillämpliga?
5. Vid konsumentavtal på vilka Rom I-förordningen är tillämplig, är det förenligt med artikel 6.1 i den förordningen att tolka det så, att den bestämmelsen får åberopas av såväl konsumenten som den andra avtalsparten?
6. Vid konsumentavtal på vilka Rom I-förordningen är tillämplig, är det förenligt med artikel 6.1 i den förordning att tolka det så, att om villkoren i den är uppfyllda, ska den lag som anges i den bestämmelsen under alla förhållanden ges företräde framför den lag som anges i artikel 6.3, även om den sistnämnda lagen kan vara mer gynnsam för konsumenten i det konkreta fallet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Málaga (Spanien) den
17 januari 2022 – CAJASUR Banco S.A. mot JO och IM**

(Mål C-35/22)

(2022/C 171/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Málaga

Parter i det nationella målet

Klagande: CAJASUR Banco S.A.

Motpart: JO och IM

Tolkningsfrågor

- 1) Strider det mot rätten till ett effektivt rättsmedel och mot artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna att kräva att konsumenten före ett domstolsförfarande ska ha framställt ett krav utanför domstol för att en ogiltigförklaring av ett visst allmänt avtalsvillkor på grund av att det är oskäligt ska ge rätt till full ersättning (även för rättegångskostnaderna) till följd av ogiltigförklaringen enligt artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal? ⁽¹⁾
- 2) Är det förenligt med rätten till full ersättning och unionsrättens ändamålsenliga verkan och med artikel 6.1 i det ovannämnda direktivet, att det fastställs ett kriterium för fördelning av rättegångskostnaderna som är avhängigt att konsumenten först framställt ett krav utanför domstol till banken om att villkoret i fråga ska tas bort?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29 (svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19 januari 2022 – Global, Companhia de Seguros SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-42/22)

(2022/C 171/21)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Global, Companhia de Seguros SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- A. Ska artikel 13 B a i sjätte mervärdesskattedirektivet, och följaktligen den nuvarande artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet, ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, för tillämpningen av undantaget från mervärdesskatteplikt, innefattar anknytande eller kompletterande verksamhet som köp och försäljning av rester av skadade fordon?
- B. Ska artikel 13 B c i sjätte mervärdesskattedirektivet, ⁽²⁾ och följaktligen den senare artikel 136 a i mervärdesskattedirektivet, tolkas så, att köp och försäljning av rester av skadade fordon endast anses undantagna från mervärdesskatt om dessa varor inte har gett rätt till avdrag för mervärdesskatt?
- C. Strider det mot principen om mervärdesskattens neutralitet att ett försäkringsbolags försäljning av rester av skadade fordon inte är undantagen från mervärdesskatt när det inte har förelegat någon rätt till avdrag för mervärdesskatt?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EUT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 2 februari 2022 – Europeiska kommissionen mot Rumänien

(Mål C-69/22)

(2022/C 171/22)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Noll-Ehlers och M. Ioan)

Svarande: Rumänien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 och artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG ⁽¹⁾ och om upphävande av direktiv 2001/81/EG genom att inte anta ett nationellt luftvårdsprogram och sända detta till Europeiska kommissionen, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har gjort gällande att direktiv 2016/2284 innehåller åtaganden om utsläppsminskningar för fem huvudsakliga luftföroreningar för perioden 2020-2029 och från och med år 2030. För att uppfylla dessa åtaganden om utsläppsminskningar och bidra till unionens luftkvalitetsmål är medlemsstaterna enligt artikel 6.1 i direktiv 2016/2284 skyldiga att anta ett nationellt luftvårdsprogram.

I enlighet med artikel 10.1 i direktiv 2016/2284 var Rumänien skyldigt att sända sitt nationella luftvårdsprogram till kommissionen senast den 1 april 2019, och de åtgärder som de rumänska myndigheterna planerade skulle ha inletts före det datumet.

Kommissionen anser därför att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 och artikel 10.1 i direktiv 2016/2284 genom att inte ha antagit och till kommissionen ha sänt sitt nationella luftvårdsprogram fram till dagen för väckande av förevarande talan.

(¹) EUT L 344, 2014, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauen) den 4 februari 2022 – M.A. mot Valstybės sienos apsaugos tarnyba

(Mål C-72/22)

(2022/C 171/23)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: M.A.

Motpart: Valstybės sienos apsaugos tarnyba

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU (¹) av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (²) av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den tillämpliga i förevarande mål, enligt vilken en utlänning som har rest in i och olagligen vistas i en medlemsstat, under sådana omständigheter då undantagstillstånd eller en nationell nödsituation har utlysts till följd av en massiv tillströmning av utlänningar, i princip inte tillåts inge en ansökan om internationellt skydd?
2. Om den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 8.2 och 8.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU (³) av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en asylsökande får hållas i förvar enbart på grund av att denne har rest in i Republiken Litauen genom att olagligen passera gränsen till detta land, under sådana omständigheter då undantagstillstånd eller en nationell nödsituation har utlysts till följd av en massiv tillströmning av utlänningar?

(¹) EUT L 180, 2013, s. 60.

(²) EUT L 337, 2011, s. 9.

(³) EUT L 180, 2013, s. 96.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Marknadsdomstolen (Finland) den 15 februari 2022 –
Lännen MCE Oy mot Berky GmbH och Senwatec GmbH & Co. Kg**

(Mål C-104/22)

(2022/C 171/24)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Marknadsdomstolen (Finland)

Parter i det nationella målet

Klagande: Lännen MCE Oy

Motpart: Berky GmbH ja Senwatec GmbH & Co. Kg

Tolkningsfrågor

Bolaget A är etablerat i medlemsstat X, där det har sitt säte, och har använt i reklamen eller som nyckelord på en webbplats ett kännetecken som är identiskt med bolaget B:s EU-varumärke.

- 1) Kan det i de fall som anges ovan anses att reklamen riktar sig till konsumenter eller näringsidkare i medlemsstat Y, där bolag B har sitt säte, och är en domstol för EU-varumärke i medlemsstat Y, i enlighet med artikel 125.5 i EU-varumärkesförordningen ⁽¹⁾, behörig att pröva en talan om intrång i ett EU-varumärke, för det fall att den reklam som publiceras på elektronisk väg eller en annonsörs webbplats till vilken denna reklam länkar, åtminstone inte uttryckligen anger de geografiska områden där varorna levereras eller inte uttryckligen undantar någon medlemsstat från leveransområdet? Går det i detta sammanhang att ta hänsyn till den typ av varor som reklamen avser eller till den omständigheten att handelsområdet för bolaget A:s produkter, såsom påstås, är världsomfattande och således omfattar hela Europeiska unionen, inklusive medlemsstat Y?
- 2) Kan ovannämnda reklam anses vara riktad till konsumenter eller näringsidkare i medlemsstat Y, när reklamen visas på en söktjänsts webbplats som drivs under den nationella toppdomänen i medlemsstat Y?
- 3) Om fråga 1 eller 2 besvaras jakande: Vilka andra omständigheter ska i förekommande fall beaktas vid bedömningen av huruvida reklamen riktar sig till konsumenter eller näringsidkare i medlemsstat Y?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Markkinaoikeus (Finland) den 17 februari 2022 – Teva
BV och Teva Finland Oy mot Merck Sharp & Dohme Corp.**

(Mål C-119/22)

(2022/C 171/25)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Markkinaoikeus

Parter i det nationella målet

Klagande: Teva BV och Teva Finland Oy

Motpart: Merck Sharp & Dohme Corp.

Tolkningsfrågor

1. Vilka kriterier ska tillämpas för att fastställa när tilläggsskydd inte redan tidigare har meddelats för produkten i den mening som avses i artikel 3 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 ⁽¹⁾ av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (förordningen om tilläggsskydd)?
2. Ska bedömningen av det rekvisit som föreskrivs i artikel 3 c i förordningen om tilläggsskydd anses skilja sig från bedömningen av det rekvisit som föreskrivs i artikel 3 a i denna förordning, och om så är fallet, på vilket sätt?
3. Ska EU-domstolens uttalanden om tolkningen av artikel 3 a i förordningen om tilläggsskydd i domarna i målen C-121/17 ⁽²⁾ och C-650/17 ⁽³⁾ anses vara relevanta vid bedömningen av rekvisitet i artikel 3 c i förordningen om tilläggsskydd, och om så är fallet, på vilket sätt? I detta hänseende hänvisas särskilt till vad som anges i nämnda domar beträffande artikel 3 a i förordningen om tilläggsskydd om
 - patentkravens viktiga roll samt
 - uppfattningen bland fackmän, mot bakgrund av den senaste tekniken på ansökningsdagen eller prioritetsdagen för grundpatentet.
4. Ska begreppen "kärnan av den innovativa verksamheten", "huvudsaklig uppfinningshöjd" och/eller "föremålet för uppfinningen" för grundpatentet anses vara relevanta vid tolkningen av artikel 3 c i förordningen om tilläggsskydd och, om några eller samtliga av dessa begrepp är relevanta, hur ska dessa begrepp förstås vid tolkningen av artikel 3 c i förordningen om tilläggsskydd? Ska det anses göra någon skillnad vid tillämpningen av nämnda begrepp om det är frågan om en produkt som består av en enda aktiv ingrediens (så kallad monoprodukt) eller en produkt som består av en kombination av aktiva ingredienser (så kallad kombinationsprodukt) och om så är fallet, i vilket hänseende? Hur ska sistnämnda fråga bedömas i en situation där grundpatentet dels innehåller ett patentkrav för en monoprodukt, dels ett patentkrav för en kombinationsprodukt, varvid sistnämnda patentkrav avser en kombination av aktiva ingredienser som består av den aktiva ingrediensen i monoprodukten och dessutom av en eller flera aktiva ingredienser i enlighet med den senaste tekniken?

⁽¹⁾ EUT L 152, 2009, s. 1.

⁽²⁾ Dom av den 25 juli 2018 (Teva UK Ltd m.fl./Gilead Sciences Inc., C-121/17, EU:C:2018:585).

⁽³⁾ Dom av den 30 april 2020 (Royalty Pharma Collection Trust/Deutsches Patent- und Markenamt, C-650/17, EU:C:2020:327).

Överklagande ingett den 25 februari 2022 av Patrick Breyer av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 15 december 2021 i mål T-158/19, Breyer mot Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA),

(Mål C-135/22 P)

(2022/C 171/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Patrick Breyer (ombud: J. Breyer, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 15 december 2021 i mål T-158/19, Breyer/REA, och ogiltigförklara det beslut som antogs av Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA) den 17 januari 2019 (ARES (2019) 266593),

— förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sammanfattningsvis gör klaganden gällande att han enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾ har rätt att få fullständig tillgång till handlingarna av seende genomförandet av Horisont 2020-forskningsprojektet "iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System". Allmänintresset av insyn i offentligt finansierad utveckling av AI-system som är avsedda att användas av myndigheter som har befogenhet att genomföra gränskontroller, såsom lögn-detektorer eller riskbedömning avseende inresande, väger tyngre än privata affärsintressen.

Allmänintresset av tillgång till uppgifter börjar på grund av de etiska och samhälleliga följderna och följderna för mänskliga rättigheter av den aktuella högriskteknologin, redan på forskningsstadiet och kan rätteligen inte uppskjutas till dess forskningsprojektet avslutats. Det system för spridning av resultat som föreskrivs i förordning nr 1290/2013⁽²⁾ och i bidragsavtalet är inte ägnat att tillgodose projektets vetenskapliga intresse, medieintresse och allmänna offentlighetsintresse.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, 3013, s. 81).

Överklagande ingett den 25 februari 2022 av Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 22 december 2021 i mål T-381/21, Debrégeas & Associés Pharma mot EMA

(Mål C-136/22 P)

(2022/C 171/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Debrégeas et associés Pharma (D & A Pharma) (ombud: N. Viguié, avocat, D. Krzisch, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska läkemedelsmyndigheten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens beslut (åttonde avdelningen) av den 22 december 2021 i mål T-381/21, Debrégeas & Associés Pharma mot EMA,

och till följd därav

— återförvisa målet till Europeiska unionens tribunal för att EMA ska kunna inkomma med yttrande i sak och tribunalen ska avgöra målet i sak;

om domstolen finner att handlingarna i målet är sådana att målet är färdigt för avgörande och beslutar att inte återförvisa ärendet till tribunalen,

— bifalla de yrkanden som klaganden framställde i första instans, och

— ogiltigförklara beslutet från Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) att avskaffa den vetenskapliga rådgivningsgruppen *Scientific Advisory Group on Psychiatry* inom kommittén för humanläkemedel (CHMP), som blev känt genom den offentliga inbjudan till intresseanmälan för experter som önskar bli medlemmar i EMA:s ständiga rådgivande grupper (SAG) och EMA:s pressmeddelande av den 5 maj 2021,

och under alla omständigheter

— förplikta EMA att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Som första grund har klaganden gjort gällande att tribunalen inte utan att göra sig skyldig till en felaktig rättstillämpning kombinerad med en uppenbart oriktig bedömning, kunde slå fast att D & A inte hade något berättigat intresse av att få det angripna beslutet prövat eftersom en eventuell ogiltigförklaring av det angripna beslutet inte skulle medföra någon fördel för klaganden, trots att den negativa inverkan på D & A:s situation, och i synnerhet dess processuella rättigheter, redan är fastställd, liksom den nytta det skulle innebära för D & A om det angripna beslutet ogiltigförklarades, med hänsyn till att

— D & A överklagade beslutet av den 6 juli 2020 om avslag på ansökan om godkännande för försäljning, bland annat med motiveringen att det förfarande som ledde till CHMP:s yttrande var rättsstridigt eftersom *Scientific Advisory Group on Psychiatry* inte konsulterades under omprövningsförfarandet (meddelande nr T-556-20),

— avskaffandet av *Scientific Advisory Group on Psychiatry* innebär att klaganden, i egenskap av sökande av ett godkännande för försäljning av ett psykiatriskt läkemedel, berövas en förfarandegaranti.

Genom den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen inte utan att göra sig skyldig till en felaktig rättstillämpning kombinerad med en uppenbart oriktig bedömning kunde slå fast att D & A:s intresse av att få saken prövad inte är aktuellt och säkert, utan endast framtida och hypotetiskt, trots att D & A väckte talan mot beslutet av den 6 juli 2020, varigenom klagandens ansökan om godkännande för försäljning avslogs, bland annat med motiveringen att det förfarande som ledde till CHMP:s yttrande var rättsstridigt eftersom *Scientific Advisory Group on Psychiatry* inte konsulterades under omprövningsförfarandet (meddelande nr T-556-20).

Talan väckt den 11 mars 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-197/22)

(2022/C 171/28)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara, E. Sanfrutos Cano)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

1) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 i rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 1998, s. 32), jämförd med del B i bilaga I till det direktivet, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de gränsvärden som anges i del B i bilaga I till direktivet iakttas,

— när det gäller koncentrationsnivån av arsenik i kommunen Bagnoregio från år 2018 och framåt, i kommunen Civitella d'Agliano under första halvåret 2018, andra halvåret 2019 och från år 2020 och framåt, med undantag för andra halvåret 2021, i kommunen Fabrica di Roma år 2013 och från år 2015 och framåt, i kommunen Farnese år 2013 och från år 2018 och framåt, i kommunen Ronciglione år 2013, första halvåret 2018, första halvåret 2019 och från år 2020 och framåt, i kommunen Tuscania från år 2018 och framåt, med undantag för första halvåret 2019, och

— när det gäller koncentrationsnivån av fluorid i kommunen Bagnoregio från år 2018 till första halvåret 2019 och i kommunen Fabrica di Roma år 2018, första halvåret 2019 och andra halvåret 2021, och

- 2) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.2 i direktiv 98/83, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att återställa vattenkvaliteten i kommunerna Bagnoregio, Civitella d'Agliano, Fabrica di Roma, Farnese, Ronciglione och Tuscania när det gäller koncentrationnivån av arsenik, och i kommunerna Bagnoregio och Fabrica di Roma när det gäller koncentrationnivån av fluorid, samt
- 3) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Som första grund för talan har kommissionen åberopat att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 i direktiv 98/83, jämförd med bilaga I till det direktivet, genom att inte vidta åtgärder för att säkerställa att de gränsvärden för arsenik och fluorid som anges i del B i bilaga I till direktivet iakttas. När det gäller koncentrationnivån av arsenik avser denna överträdelse kommunen Bagnoregio från år 2018 och framåt, kommunen Civitella d'Agliano under första halvåret 2018, andra halvåret 2019 och från år 2020 och framåt, med undantag för andra halvåret 2021, kommunen Fabrica di Roma år 2013 och från år 2015 och framåt, kommunen Farnese år 2013 och från år 2018 och framåt, kommunen Ronciglione år 2013 och första halvåret 2018, första halvåret 2019 och från år 2020 och framåt och kommunen Tuscania från år 2018 och fram till nu, med undantag för första halvåret 2019. Dessa överträdelser fortsätter. När det gäller koncentrationnivån av fluorid avser överträdelsen av skyldigheten enligt artikel 4.1 i direktiv 98/83, jämförd med bilaga I till direktivet, kommunen Bagnoregio från år 2018 till första halvåret 2019, kommunen Fabrica di Roma år 2018, första halvåret 2019 och andra halvåret 2021.

Som andra grund för talan har kommissionen åberopat att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.1 i direktiv 98/83, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att återställa vattenkvaliteten så snart som möjligt i kommunerna Bagnoregio, Civitella d'Agliano, Fabrica di Roma, Farnese, Ronciglione och Tuscania när det gäller koncentrationnivån av arsenik, och i kommunerna Bagnoregio och Fabrica di Roma när det gäller koncentrationnivån av fluorid.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – United Parcel Service mot kommissionen

(Mål T-834/17) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Konkurrens – Marknaderna för internationella tjänster för expressleverans av mindre paket inom EES – Koncentration – Beslut om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden – Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom av tribunalen – Rätten till försvar – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter – Orsakssamband)

(2022/C 171/29)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, Georgia, Förenta staterna) (ombud: A. Ryan, solicitor, samt advokaterna F. Hoseinian, W. Knibbeler, A. Pliego Selie och F. Roscam Abbing)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: N. Khan, P. Berghe, M. Farley och R. Leupold Henning)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden ska ha lidit till följd av rättsstridigheten av kommissionens beslut C(2013) 431 av den 30 januari 2013 om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktioner (ärende COMP/M.6570 – UPS/TNT Express).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta en tredjedel av de kostnader som uppkommit för United Parcel Service, Inc.
- 3) United Parcel Service ska bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 72, 26.2.2018.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – ASL Aviation Holdings och ASL Airlines mot kommissionen

(Mål T-540/18) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Konkurrens – Marknaderna för internationella tjänster för expressleverans av mindre paket inom EES – Koncentration – Beslut om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden – Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom av tribunalen – Generell hänvisning till andra inlagor – Grunder och anmärkningar som åberopats av tredje part i ett annat mål – Bevisning som lagts fram i repliken – Godtagbara skäl till dröjsmålet har inte angetts – Avvisning – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)

(2022/C 171/30)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: ASL Aviation Holdings DAC (Swords, Irland) ASL Airlines (Irland) Ltd (Swords) (ombud: N. Travers, SC, H. Kelly, K. McKenna och R. Scanlan, solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: N. Khan, P. Berghe, M. Farley och R. Leupold Henning)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för skada som sökandena ska ha lidit till följd av rättsstridigheten av kommissionens beslut C(2013) 431 av den 30 januari 2013 om att en koncentration är oförenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktioner (ärende COMP/M.6570 – UPS/TNT Express)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) ASL Aviation Holdings DAC och ASL Airlines (Ireland) Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 399, 5.11.2018.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Chemours Netherlands mot Echa

(Mål T-636/19) (¹)

(Reach – Ämnen som inger mycket stora betänkligheter – Upprättande av en kandidatförteckning för eventuellt införande i bilaga XIV till förordning (EG) nr 1907/2006 – Beslut i vilket 2,3,3,3-tetrafluoro-2-(heptafluorpropoxi)propionsyra, dess salter och dess acylhalider, inbegripet deras enskilda isomerer och kombinationer av dessa, anges vara ett ämne som motsvarar kriterierna för att införas i förteckningen – Artikel 57 i förordning (EG) nr 1907/2006 – Uppenbart oriktig bedömning – Proportionalitet)

(2022/C 171/31)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Chemours Netherlands BV (Dordrecht, Nederländerna) (ombud: advokaterna R. Cana och E. Mullier)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: W. Broere, N. Herbatschek och M. Heikkilä, biträdda av advokaten S. Raes)

Parter som har intervenerat till stöd för svaren: Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman, J. Langer och C. Schillemans), ClientEarth AISBL (Bryssel, Belgien), ClientEarth (London, Förenade kungariket), CHEM Trust Europe eV (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten N. Angelet)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av Echas beslut ED/71/2019 av den 4 juli 2019, som trädde ikraft den 16 juli 2019, i den del 2,3,3,3-tetrafluoro-2-(heptafluorpropoxi)propionsyra, dess salter och dess acylhalider, inbegripet deras enskilda isomerer och kombinationer av dessa, upptas som ämne i kandidatförteckningen för eventuellt införande i bilaga XIV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1, och rättelse i EUT L 136, 2007, s. 3)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Chemours Netherlands BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) och för ClientEarth AISBL, ClientEarth och CHEM Trust Europe eV.
- 3) Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 399, 25.11.2019.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Govern d'Andorra mot EUIPO (Andorra)**(Mål T-806/19) ⁽¹⁾****(EU-varumärke – Ansökan om registrering av figurmärket Andorra – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001))****(2022/C 171/32)****Rättegångsspråk: spanska****Rättegångsdeltagare****Klagande:** Govern d'Andorra (Andorra la Vella, Andorra) (ombud: advokaten P. González-Bueno Catalán de Ocón)**Motpart:** Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud:: J. Crespo Carrillo och A. Crawcour)**Saken**

Överklagande av det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 26 augusti 2019 (ärende R 737/2018-2) om en ansökan om registrering av figurmärket Andorra som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Govern d'Andorra ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 27, 27.1.2020.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Huhtamaki mot kommissionen**(Mål T-134/20) ⁽¹⁾****(Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende en utredning om statligt stöd – Förhandsbesked i skattefrågor – Nekad tillgång – Undantag avseende skyddet för tredje mans affärsintressen – Undantag avseende skyddet för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner – Allmän presumtion för sekretess – Presumtion som kan motbevisas – Motiveringsskyldighet)****(2022/C 171/33)****Rättegångsspråk: engelska****Parter****Sökande:** Huhtamaki SärI (Senningerberg, Luxemburg) (ombud: advokaterna M. Struys och F. Pili)**Svarande:** Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann och A. Spina)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2019) 9417 final av den 18 december 2019 med avslag på den bekräftande ansökan om tillgång till handlingar avseende en utredning om statligt stöd som sökanden ingett i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Domslut

- 1) Europeiska kommissionens beslut C(2019) 9417 av den 18 december 2019, med avslag på den bekräftande ansökan tillgång till handlingar avseende en utredning om statligt stöd som Huhtamaki Sàrl ingett i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.05.2020.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Pluscard Service mot EUIPO (PLUSCARD)

(Mål T-669/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Figurmärket PLUSCARD – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 171/34)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Pluscard Service-Gesellschaft für Kreditkarten-Processing mbH (Saarbrücken, Tyskland) (ombud: advokaten M. Dury)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Raponi och J. Crespo Carrillo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 14 september 2020 (ärende R 638/2020-4) om internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket PLUSCARD.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Pluscard Service Gesellschaft für Kreditkarten Processing mbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 28, 25.1.2021.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – OA mot EESK(Mål T-671/20) ⁽¹⁾**(Personalmål – Tjänstemän – Mobbning – Disciplinärt förfarande – Disciplinåtgärd – Skriftlig varning – Rätten till försvar – Oriktig bedömning – Ansvar)**

(2022/C 171/35)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare**Sökande:** OA (ombud: advokaterna M. Casado García-Hirschfeld och M. Aboudi)**Svarande:** Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (ombud: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García Valdecasas och L. Camarena Januzec, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)**Saken**

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av EESK:s beslut nr 293/19 av den 5 december 2019 om att påföra sökanden en disciplinåtgärd i form av en skriftlig varning, dels om ersättning för den ekonomiska och ideella skada sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs (EESK) beslut nr 293/19 av den 5 december 2019 om att utfärda en skriftlig varning till OA ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) EESK ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 9, 11.1.2021.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Degode mot EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)(Mål T-715/20) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Skinovea – Det äldre nationella ordmärket SKINOREN – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2022/C 171/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare**Klagande:** Degode-Dermago Development GmbH (Strausberg, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch och N. Willich)**Motpart:** Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Capostagno och V. Ruzek)**Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen:** Leo Pharma A/S (Ballerup, Danmark)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 4 september 2020 (ärende R 337/2020-5) om ett invändningsförfarande mellan Leo Pharma och Degode-Dermago Development.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Degode-Dermago Development GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 35, 1.2.2021.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Fabryki Mebli "Forte" mot EUIPO – Bog-Fran (Möbel)

(Mål T-1/21) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för en möbel – Ogiltighetsgrund – Särprägel saknas – Artikel 6.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 – Tillgängliggörande av den äldre formgivningen – Artikel 7.1 i förordning (EG) nr 6/2002 – Beslut som meddelas till följd av tribunalens ogiltigförklaring av ett tidigare beslut – Rättskraft)

(2022/C 171/37)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fabryki Mebli "Forte" S.A. (Ostrów Mazowiecka, Polen) (ombud: advokaten H. Basiński)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Bog-Fran sp. z o.o. sp.k. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaterna M. Mikosza och E. Guissart)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 28 oktober 2020 (ärende R 595/2020-3) om ett invändningsförfarande mellan Bog-Fran och Fabryki Mebli "Forte".

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Fabryki Mebli "Forte" S.A. ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och för Bog-Fran sp. z o.o. sp.k.

⁽¹⁾ EUT C 62, 22.02.2021.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Distintiva Solutions mot EUIPO – Makeblock (Makeblock)(Mål T-86/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket Makeblock – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning 2017/1001) – Varumärket är inte ägnat att vilseleda allmänheten – Artikel 7.1 g i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 g i förordning 2017/1001))

(2022/C 171/38)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Distintiva Solutions S. Coop. Pequeña (Vitoria-Gasteiz, Spanien) (ombud: advokaten M. Sanmartín Sanmartín)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Makeblock Co. Ltd (Shenzhen, Kina) (ombud: advokaten C. Sueiras Villalobos)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 16 november 2020 (ärende R 988/2020-5), angående ett ogiltighetsförfarande mellan Distintiva Solutions och Makeblock.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Distintiva Solutions S. Coop. Pequeña ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 110, 29.3.2021.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Banco de Investimento Global mot EUIPO – Banco BIC Português (EUROBIC)(Mål T-125/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU-ordmärket EUROBIC – Äldre EU-figurmärken BiG, BANCO BiG och BiGlobal TRADE – Äldre nationella ordmärken BANCO BIG och figurmärke BANCO BiG – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2022/C 171/39)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Banco de Investimento Global, SA (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaten N. Lucas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Banco BIC Português, SA (Lissabon) (ombud: advokaten P. Sousa e Silva)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 25 november 2020 (ärende R 607/2019-1) om ett invändningsförfarande mellan Banco de Investimento Global och Banco BIC Português.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Banco de Investimento Global, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 148, 26.4.2021.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – UGA Nutraceuticals mot EUIPO UGA Nutraceuticals

(Mål T-149/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket VITADHA – Det äldre spanska ordmärket VITANADH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2022/C 171/40)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: UGA Nutraceuticals Srl (Gubbio, Italien) (ombud: advokaterna M. Riva, J. Graffer och A. Ottolini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Vitae Health Innovation, SL (Montmeló, Spanien) (ombud: advokaten E. Torner Lasalle)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 15 januari 2021 (ärende R 2719/2019-4) om ett invändningsförfarande mellan Vitae Health Innovation och UGA Nutraceuticals.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) UGA Nutraceuticals Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 182, 10.5.2021.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Ubisoft Entertainment mot EUIPO – Huawei Technologies (FOR HONOR)

(Mål T-171/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket FOR HONOR – Det äldre EU-ordmärket HONOR – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2022/C 171/41)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ubisoft Entertainment (Carentoir, Frankrike) (ombud: advokat J.-B. Bourgeois)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Lapinskaite och V. Ruzek)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 25 januari 2021 (ärende R 1297/2020-4) om ett invändningsförfarande mellan Huawei Technologies och Ubisoft Entertainment.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ubisoft Entertainment ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 228, 14.6.2021.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mot EUIPO – Schuju (Хозяин)

(Mål T-184/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Хозяин – Det äldre nationella figurmärket хозяишка – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 171/42)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Tyskland) (ombud: advokaten A. Lingenfelder)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Peter Schuju (Borchen, Tyskland) (ombud: advokaten K. Borstel)

Saken

Överklagande av det beslut som första överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 9 december 2020 (ärende R 2729/2019-1) avseende ett ogiltighetsförfarande mellan Peter Schuju och Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 242, 21.6.2021.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mot EUIPO – Schuju (Хозяйка)

(Mål T-185/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Хозяйка – Det äldre nationella figurmärket хозяйка – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 171/43)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Tyskland) (ombud: advokaten A. Lingenfelder)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl, och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Peter Schuju (Borchen, Tyskland) (ombud: advokaten K. Borstel)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 16 november 2020 (ärende R 2717/2019-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Peter Schuju och Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 242, 21.6.2021.

Tribunalens dom av den 2 mars 2022 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Beta Sports (META)**(Mål T-192/21) ⁽¹⁾*****(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket META – Det äldre nationella ordmärket METALGIAL – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)***

(2022/C 171/44)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokat T. González Martínez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Beta Sports LLC (Coconut Creek, Florida, Förenta staterna)

Saken

Överklagande av det beslut som andra överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 22 januari 2021 (ärende R 1152/2020-2) avseende ett invändningsförfarande mellan Laboratorios Ern och Beta Sports.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Laboratorios Ern, SA, ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 217, 7.6.2021.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Ancor Group mot EUIPO – Cody's Drinks International (CODE-X)**(Mål T-198/21) ⁽¹⁾*****(EU-varumärke – Invändningsförfarande – EU-ordmärket CODE-X – De äldre nationella ord- och figurmärkena Cody's – Det äldre internationella figurmärket Cody's – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)***

(2022/C 171/45)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ancor Group GmbH (Igersheim, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Wachsmuth och W. Berlit)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl och E. Markakis)

Motpart vid överklagandenämnden: Cody's Drinks International GmbH (Bremen, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 4 februari 2021 (ärende R 208/2020-5) om ett invändningsförfarande mellan Cody's Drinks International och Ancor Group

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 4 februari 2021 (ärende R 208/2020–5) ogiltigförklaras.
- 2) Den invändning som Cody's Drinks International GmbH framställt avslås.
- 3) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 217, 7.6.2021.

Tribunalens dom av den 23 februari 2022 – Ignacio Carrasco mot EUIPO – Santos Carrasco Manzano (La Hoja del Carrasco)

(Mål T-209/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärke La Hoja del Carrasco – Äldre nationellt figurmärke CARRASCO, Guijuelo – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – De motstående varumärkenas dominerande och särskiljande beståndsdelar)

(2022/C 171/46)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ignacio Carrasco SL (Guijuelo, Spanien) (ombud: advokaten J. Donoso Romero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Santana Davies och D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Santos Carrasco Manzano SA (Guijuelo) (ombud: advokaten F. Marín Riaño)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 10 februari 2021 (ärende R 175/2020-1) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Santos Carrasco Manzano och Ignacio Carrasco.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ignacio Carrasco SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 217, 7.6.2021.

Tribunalens beslut av den 22 februari 2022 – Brinkmann (Steel Trading) m.fl. mot kommissionen och ECB

(Mål T-161/15) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan – Ekonomisk och monetär politik – Program för stabilitetsstöd till Cypern – Samförståndsavtalet av den 26 april 2013 om särskilda villkor för den ekonomiska politiken, som ingåtts mellan Republiken Cypern och Europeiska stabilitetsmekanismen – Tribunalens behörighet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter – Likabehandling – Proportionalitetsprincipen – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2022/C 171/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Brinkmann (Steel Trading) Ltd (London, Förenade kungariket) och de 18 andra sökandena vilkas namn anges i bilagan till beslutet (ombud: advokaten R. Nowinski)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis och S. Delaude) samt Europeiska centralbanken (ombud: K. Laurinavičius och M. Szablewska, biträdda av advokaten H.-G. Kamann)

Saken

Talan med stöd av 268 FEUF om ersättning för den skada som sökandena anser sig ha lidit till följd av kommissionens och centralbankens beslut att föreskriva vissa villkor för lämnandet av en finansiell stödfacilitet till Republiken Cypern.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Brinkmann (Steel Trading) Ltd och de andra sökandena vilkas namn anges i bilaga ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta rättegångskostnaderna för Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB).

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Tribunalens beslut av den 15 februari 2022 – eSlovensko mot kommissionen

(Mål T-295/21) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Finansiella bestämmelser – EU-programmet för ett säkrare internet – Åsidosättande av formkrav – Avvisning)

(2022/C 171/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: eSlovensko (Lučenec, Slovakien) (ombud: advokaten B. Fridrich)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och S. Romoli)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut Ares(2021) 1955613 av den 18 mars 2021 angående ett beslut om förlängning av projektet SI-2010-SIC-1231002 (Safer Internet SK SIC)

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) eSlovensko ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 320, 9.8.2021.

Tribunalens beslut av den 15 februari 2022 – eSlovensko Bratislava mot kommissionen**(Mål T-304/21) ⁽¹⁾****(Talan om ogiltigförklaring – Finansiella bestämmelser – EU-programmet för ett säkrare internet – Identifiering av svarandeparten – Avvisning)**

(2022/C 171/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovakien) (ombud: advokaten B. Fridrich)*Svarande:* Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och S. Romoli)**Saken**

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut Ares(2021) 1953853 av den 30 mars 2021 om att avsluta det bidragsavtal som ingåtts med sökanden beträffande projektet 2015-SK-IA-0038 ("Slovak Safer Internet Centre IV").

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökanden eSlovensko Bratislava ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 320, 9.8.2021.

Tribunalens beslut av den 15 februari 2022 – eSlovensko Bratislava mot kommissionen**(Mål T-425/21) ⁽¹⁾****(Talan om ogiltigförklaring – Finansiella bestämmelser – EU-programmet för ett säkrare internet – Åsidosättande av formkrav – Avvisning)**

(2022/C 171/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovakien) (ombud: advokaten B. Fridrich)*Svarande:* Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och S. Romoli)**Saken**

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut C(2020)7415 final av den 21 oktober 2020 om ändring av genomförandebeslut C(2018)6712 om urval och tilldelning av bidrag inom Connecting Europe Facility för området telekommunikation.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) eSlovensko Bratislava ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 431, 25.10.2021

Tribunalens beslut av den 24 februari 2022 – Thomas och Julien mot rådet

(Mål T-442/21) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Handels – och samarbetsavtalet mellan unionen och Euratom, å ena sidan, och Förenade kungariket, å andra sidan – Rådets beslut om ingående av detta handels- och samarbetsavtal – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Rättsakt som inte är en regleringsakt – Avvisning)

(2022/C 171/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rhiannon Thomas (London, Förenade kungariket), Michaël Julien (Weybridge, Förenade kungariket) (ombud: advokaten J. Fouchet)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer, J. Ciantar och R. Meyer)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF varigenom sökandena, som är medborgare och bosatta i Förenade kungariket, har yrkat om delvis ogiltigförklaring av, för det första, avtalet om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan (EUT L 149, 2021, s. 10) och, för det andra, rådets beslut (EU) 2021/689 av den 29 april 2021 om ingående, på unionens vägnar, av handels- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan, och av avtalet mellan Europeiska unionen och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om säkerhetsförfaranden för utbyte och skydd av säkerhetsskydds-klassificerade uppgifter (EUT L 149, 2021, s. 2).

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Det saknas anledning att pröva Europeiska kommissionens interventionsansökan.
- 3) Rhiannon Thomas och Michaël Julien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd, med undantag för kostnaderna avseende interventionsansökan.
- 4) Rhiannon Thomas och Michaël Julien, rådet och kommissionen ska bära sina rättegångskostnader avseende interventionsansökan.

(¹) EUT C 412, 11.10.2021.

Tribunalens beslut av den 14 februari 2022 – Lagardère, unité médico-sociale mot kommissionen(Mål T-503/21) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring – Förordning (EU) 2021/953 – EU:s digitala covidintyg – Fri rörlighet för personer – Restriktioner – Felaktigt angivande av svaranden – Avvisning)**

(2022/C 171/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Lagardère, unité médico-sociale (Ghlin, Belgien) (ombud: advokaten P. Vanlangendonck)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti)

Saken

Genom sin talan, som uttryckligen är riktad mot Europeiska kommissionen och som grundas på artikel 263 FEUF, yrkar sökanden ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 2021, s. 1).

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Det finns inte längre anledning att pröva de interventionsansökningar som ingetts av Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.
- 3) Lagardère, unité médico-sociale, ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Parlamentet och rådet ska bära sina rättegångskostnader avseende interventionsansökningarna.

⁽¹⁾ EUT C 422 av den 18.10.2021.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 23 februari 2022 – WO mot Europeiska åklagarmyndigheten

(Mål T-603/21 R)

(Interimistiskt förfarande – Institutionell rätt – Fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten – Förordning (EU) 2017/1939 – Utnämning av europeiska åklagare vid Europeiska åklagarmyndigheten – Utnämning av en av de kandidater som nominerats av Litauen – Ansökan om uppskov med verkställighet – Åsidosättande av formkrav – Avvisning)

(2022/C 171/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: WO (ombud: advokaten V. Vitkovskis)

Svarande: Europeiska åklagarmyndigheten

Saken

Talan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av beslut nr 28/2021 som meddelades av Europeiska åklagarmyndighetens kollegium den 21 april 2021, genom vilket sökandens kandidatur till ämbetet som europeisk åklagare avslogs.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Tribunalens beslut av den 21 februari 2022 – Carlings mot EUIPO – Margarete Steiff (STUHF)

(Mål T-635/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallande av invändning – Anledning saknas att döma i saken)

(2022/C 171/54)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Carlings AS (Billingstad, Norge) (ombud: advokaterna V. Töbelmann och J. Haesemann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Bosse och D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Margarete Steiff GmbH (Giengen/Brenz, Tyskland) (ombud: advokaten U. Hildebrandt)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 14 juli 2021 (ärende R 2024/2020-1), om ett invändningsförfarande mellan Margarete Steiff och Carlings.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Carlings AS och Margarete Steiff GmbH ska bära sina egna rättegångskostnader och hälften var av de rättegångskostnader som t Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) har haft.

⁽¹⁾ EUT C 471, 22.11.2021.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 3 mars 2022 – Esedra mot parlamentet

(Mål T-46/22 R)

(Interimistiskt förfarande – Offentlig upphandling av tjänster – Barnomsorgstjänster – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2022/C 171/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Esedra SRL (Bryssels, Belgien) (ombud: advokaten M. Vastmans)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Pencheva och M. Kazek)

Saken

Ansökan enligt artikel 278 och 279 FEUF dels om uppskov med verkställigheten av parlamentets beslut av den 26 november 2021, varigenom kontraktet avseende det "övergripande ansvaret för Europaparlamentets barnomsorgs-verksamhet i Bryssel, belägen på rue Wayenberg", tilldelades en annan anbudsgivare och sökandens anbud förkastades, dels om att parlamentet ska förpliktas att vidta erforderliga åtgärder för att upphäva verkningarna av beslutet om tilldelning av kontraktet eller av det kontrakt som ingåtts till följd av detta beslut.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 4 februari 2022 – Interneto žiniasklaidos asociacija m.fl. mot kommissionen

(Mål T-72/22)

(2022/C 171/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Interneto žiniasklaidos asociacija (Vilnius, Litauen), All Media Lithuania UAB (Vilnius), All Media Radijas UAB (Vilnius) (ombud: juristen K. Kačerauskas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till prövning och är välgrundad,
- ogiltigförklara den omtvistade skrivelsen i dess helhet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en grund.

1. Första grunden: Det hävdas att det har gjorts en oriktig bedömning av information som lämnats av sökandena och att det har förekommit en underlåtenhet att, med tillbörlig aktsamhet, utreda omständigheter som beskrivs i det klagomål som sökandena gett in till kommissionen den 21 juni 2020 angående olagligt statligt stöd som beviljats det litauiska public service-företaget – VŠĮ "Lietuvos Nacionalinis Radijas ir Televizija" vilket har lett till ett fullständigt bortseende från de faktiska omständigheterna och rättsliga fel i den skrivelse som antagits av kommissionen. En sådan underlåtenhet innebär ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift och materiella bestämmelser om den kontrollmekanism i fråga om statligt stöd som fastställs i artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF. I synnerhet styrks den omständigheten att kommissionen har gjort en oriktig bedömning av följande fel i skrivelsen:

- i) Kommissionen underlät att beakta och jämföra förenligheten mellan det system som gällde före den 10 december 1994 och det system som gällt efter 2015 och 2020 års ändringar av lagstiftningen om den litauiska radion och televisionen i Republiken Litauen (nedan kallad "den litauiska radio- och TV-lagen") med tillbörlig aktsamhet och den erforderliga rättsliga standarden, varför kommissionen har begått ett väsentligt förfarandefel.
- ii) Kommissionen har åsidosatt artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF genom att inte medge att 2015 och 2020 års ändringar av den litauiska radio- och TV-lagen utgör ändringar av en statlig stödåtgärd, vilka ska samordnas med kommissionen.

- iii) Kommissionen har åsidosatt artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF genom att inte medge att 2020 års ändringar av den litauiska radio- och TV-lagen utgör ändringar av en statlig stödåtgärd, vilka ska samordnas med kommissionen.

Talan väckt den 2 mars 2022 – Belshyna mot rådet

(Mål T-115/22)

(2022/C 171/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Belshyna AAT (Bobruisk, Vitryssland) (ombud: advokaterna N. Tuominen och L. Engelen)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2021/2125 av den 2 december 2021 om genomförande av beslut 2012/642/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Vitryssland ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2021/2124 av den 2 december 2021 om genomförande av artikel 8a.1 i förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland ⁽²⁾ (de angripna rättsakterna), och
- förplikta rådet att ersätta sökanden för dennes rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Rådet har gjort en uppenbart felaktig bedömning genom att inkludera sökanden i bilagorna till de angripna rättsakterna. Sökanden hävdar att de skäl som i dessa rättsakter anges för att föra upp sökanden i bilagorna saknar stöd i bevisning, är felaktiga i sak och ogrundade. De bristfälliga skäl som anges i rättsakterna visar inte heller att det finns ett tillräckligt konkret samband med deras tillämpningsområde.
2. Andra grunden: De angripna rättsakterna uppfyller inte den bevisnivå som krävs för att anta individuella sanktioner. Genom att försöka använda individuella åtgärder för att uppnå målet att begränsa affärsverksamhet och vinster i ett utländskt, statligt ägt företag, har rådet tillämpat en rättsstridig åtgärdestyp.

⁽¹⁾ EUT L 430 I, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 430 I, s. 1.

Talan väckt den 3 mars 2022 – Belavia mot rådet

(Mål T-116/22)

(2022/C 171/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Belavia – Belarusian Airlines AAT (Minsk, Belarus) (ombud: advokaterna N. Tuominen och L. Engelen)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2021/2125 av den 2 december 2021 om genomförande av beslut 2012/642/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Vitryssland ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2021/2124 av den 2 december 2021 om genomförande av artikel 8a.1 i förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland ⁽²⁾ (de angripna rättsakterna), och
- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Rådet har gjort en uppenbart felaktig bedömning genom att stödja sig på de sakligt felaktiga skäl som angetts i de angripna rättsakterna för att föra upp sökanden i de aktuella bilagorna. Detta påstående vinner även stöd i den omständigheten att sökanden faktiskt själv har försett rådet med detaljerade uppgifter som vederlägger de skäl som ligger till grund för det hittillsvarande uppförandet i dessa bilagor, när sökanden blev medveten om att det offentliggjordes felaktiga nyhetsrapporter innehållande sådana uppgifter.
2. Andra grunden: De angripna rättsakterna uppfyller inte den bevisnivå som krävs för att anta individuella sanktioner. Genom att försöka använda individuella åtgärder för att uppnå målet att begränsa affärsverksamhet och vinster i ett utländskt, statligt ägt företag, har rådet tillämpat en rättsstridig åtgärdstyp.

⁽¹⁾ EUT L 430 I, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 430 I, s. 1.

Överklagande ingett den 7 mars 2022 – Coinbase mot EUIPO – Coinbase Global (coinbase)

(Mål T-126/22)

(2022/C 171/59)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Coinbase, Inc. (San Francisco, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten A. Nordemann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Coinbase Global OÜ (Tallinn, Estland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket "coinbase" – Registreringsansökan nr 18 090 762

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 20 december 2021 i ärende R 1097/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 7 mars 2022 – Simba Toys mot EUIPO – Master Gift Import (BIMBA TOYS)**(Mål T-129/22)**

(2022/C 171/60)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Rättegångsdeltagare**

Klagande: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Tyskland) (ombud: advokaten O. Ruhl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Master Gift Import, SLU (Ronda, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket "BIMBA TOYS" – Registreringsansökan nr 17 846 486

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 20 december 2021 i ärende R 629/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 7 mars 2022 – Biologische Heilmittel Hee mot EUIPO – Esi (TRAUMGEL)**(Mål T-130/22)**

(2022/C 171/61)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter**

Klagande: Biologische Heilmittel Heel GmbH (Baden-Baden, Tyskland) (ombud: advokaten J. Künzel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Esi Srl (Albisola Superiore, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TRAUMGEL nr 6 289 712

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 20 december 2021 i ärende R 813/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara punkt 3 i det beslut som EUIPO:s fjärde överklagandenämnd meddelat den 20 december 2021 i ärende R 813/2021-4;
- ogiltigförklara punkt 1 i det beslut som EUIPO:s fjärde överklagandenämnd meddelat den 20 december 2021 i ärende R 813/2021-4;
- ogiltigförklara invändningsenhetens beslut av den 6 april 2021 utöver de varor som avses i punkt 1 i det angripna beslutet, eftersom invändningen ogillats för varor i klass 3, och
- förplikta motparten i förfarandet vid EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8 i förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 10 mars 2022 – Katjes Fassin mot EUIPO (THE FUTURE IS PLANT-BASED)

(Mål T-133/22)

(2022/C 171/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Tyskland) (ombud: Rechtsanwälte T. Schmitz och S. Stolzenburg-Wierner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "THE FUTURE IS PLANT-BASED" – Registreringsansökan nr 18 310 582

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 21 december 2021 i ärende R 1023/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.
-

Tribunalens beslut av den 23 februari 2022 – OG mot EIB**(Mål T-695/20) ⁽¹⁾**

(2022/C 171/63)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 35, 1.02.2021.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV